

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 165/2023
02.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Гордане Којић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгише Миладиновића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу К 546/20 од 04.10.2022. године и Кв 484/22 од 21.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 02.03.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгише Миладиновића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу К 546/20 од 04.10.2022. године и Кв 484/22 од 21.12.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожаревцу К 546/20 од 04.10.2022. године, обавезан је окривљени АА да оштећеном ББ, на име трошкова кривичног поступка у предмету овог суда К 546/20 исплати износ од 181.695,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Пожаревцу Кв 484/22 од 21.12.2022. године, ставом првим, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Основног суда у Пожаревцу К 546/20 од 04.10.2022. године. Ставом другим истог решења, уважавањем жалбе адвоката Небојше Калиновића, пуномоћника оштећеног ББ, преиначено је решење Основног суда у Пожаревцу К 546/20 од 04.10.2022. године, тако што је обавезан окривљени АА да у корист оштећеног ББ на име трошкова кривичног поступка у предмету тог суда К 546/20 уплати укупан износ од 224.445,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности наведеног решења, под претњом принудног извршења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Драгиша Миладиновић, због повреде закона и то члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, без предлога одлуке.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи да је суд побијаним решењима учинио повреду закона на тај начин што је неправилно утврдио трошкове кривичног поступка у погледу висине и примене адвокатске тарифе, с обзиром на измену правне квалификације кривичног дела током поступка, конкретно преиначењем правне квалификације кривичног дела одлуком Врховног касационог суда Кзз 524/22 од 25.05.2022.године, на који начин је висина запрећене казне у конкретном случају нижа, па је погрешно примањена одредба Закона о адвокатури и Адвокатска тарифа и то Тарифни број 1.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне пуномоћника.

Одредбом члана 262. став 2. ЗКП прописано је да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП је прописано да кад суд окривљеног огласи кривим, изрећи ће у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка.

Из списка предмета произилази да је оптужним предлогом, окривљеном АА стављено на терет кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. ст.3 у вези члана 278. ст. 5 у вези ст. 1 КЗ, па је правноснажно осуђен за то кривично дело. Пресудом Врховног касационог суда у Београду Кзз 524/22 од 25.05.2022.године, усвојен је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и преиначене су правноснажне пресуде Основног суда у Пожаревцу К 546/20 од 17.11.2021.године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 12/22 од 10.02.2022. године, у погледу правне оцене дела, тако што су радње описане у изреци првостепене пресуде, правно квалификоване као кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 4. у вези става 1. КЗ.

У конкретној ситуацији је кривични поступак од његовог покретања, до правноснажног окончања вођен за кривично дело из члана 288. ст.3 у вези члана 278. ст. 5 у вези ст. 1 КЗ, за које је запрећена казна од шест месеци до пет година. Чињеница што је Врховни касациони суд преиначењем пресуда, окривљеног осудио за кривично дело из члана 121. став 4. у вези става 1. КЗ, за које је запрећена блажа казна затвора, не утиче на обавезу суда да трошкове кривичног поступка обрачунава према казни која је запрећена за оно кривично дело за које се води кривични поступак у време када су предузимане процесне радње, а не у односу на кривично дело за које је окривљени

коначно правноснажно осуђен. Према томе, супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца, правилно је од стране првостепеног и другостепеног суда примењена Адвокатска тарифа, према висини запрећене казне, у моменту када су од стране пуномоћника оштећеног предузимане процесне радње.

Стога су по налажењу Врховног касационог суда неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује да је доношењем побижаних правноснажних решења на штету окривљеног АА учињена повреда закона.

Поред тога, бранилац у захтеву за заштиту законитости указује на погрешну примену одредбе члана 261. став 2. тачка 8) ЗКП, јер се у конкретном случају не ради о нужним трошковима, односно по наводима одбране, трошкови пуномоћника оштећеног нису били нужни издаци, а које питање везано за неопходност трошкова је, по налажењу Врховног касационог суда, ствар чињеничне оцене првостепеног и другостепеног суда, па се оваквим наводима оспорава чињенично утврђење судова у смислу члана 440. ЗКП.

Осим тога, бранилац у захтеву указује да је наступила застарелост кривичног гоњења за кривично дело из члана 121. став 4. у вези става 1.КЗ, па је самим тим неоснован и захтев за исплату трошкова кривичног поступка. Међутим, оваквим наводима бранилац оспорава одлуке судова које нису предмет захтева за заштиту законитости, већ су претходиле доношењу правноснажних решења о трошковима кривичног поступка, па се исте не могу истицати у захтеву за заштиту законитости изјављеном на решења о трошковима.

Како се у конкретном случају ради о чињеничним питањима из члана 440. ЗКП и повредама закона, које не спадају у круг повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, то се Врховни касациони суд у оцену ових навода захтева није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић